

РЕШЕНИЕ

№ 10535

гр. София, 26.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 17.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8050** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по искова молба от К. А. Д. срещу Областна администрация С. по реда на чл. 256 от АПК с искане ответникът да бъде задължен да преустанови бездействието си, изразяващо се в незаплащане на дължими от него суми, както следва: 1241.69 лева – обезщетение за имуществени вреди по издаден изпълнителен лист от 24.08.2022г. , предявен за плащане на 08.09.2022г. , ведно със законната лихва, считано от 14.09.2020г. до окончателно плащане на сумата, която законна лихва за периода от 14.09.2020г. до 13.08.2024г. е 713.67 лева. Претендира се и осъждане на Областна администрация С. да заплати в полза на ищцата сумата от 1241.69 лева – обезщетение за имуществени вреди по издаден изпълнителен лист от 24.08.2022г., предявен за плащане на 08.09.2022г., ведно със законната лихва, считано от 14.09.2020г. до окончателно плащане на сумата , която законна лихва за периода от 14.09.2020г. до 13.08.2024г. е 713.67 лева.

Претендират се и разноските по настоящото дело, заявени по реда на чл. 38, ал.1 и ал.2 от Закона за адвокатурата. Заявява се, че ищцата е колега юрист, поради което се осъществява безплатна правна помощ от адвокат Т..

Препис от молбата е изпратена на ответника, който е депозирал писмено становище по спора, в което не оспорва изложените твърдения. Сочи направените плащания и признава, че на ищцата не е изплатена законна лихва, считано от 14.09.2020г. до окончателното изплащане.

Сочи още, че Д. е подала молба за изплащането на сумата от 2 741.47 лева,

представляваща законна лихва за забава, като моли от нея да се прихванат 1500 лева, които тя дължи на Областна администрация. След провеждане на още две съдебни дела, Д. е останала задължена за сумата от 200 лева, за която също е направила изявление, че желае прихващане, поради което задължението е останало в размер на 1041.69 лева. Признава иска в този размер и моли делото да бъде прекратено.

Становището е изпратено на ищцата, която с молба от 18.02.2025г. заявява, че въпреки признанието на иска, не оттегля искането си, а моли делото да бъде разгледано, в който процес желае да се ползва от признанието.

В проведеното открито съдебно заседание ищцата К. Д. се представлява от адв. Т.. Поддържа искането си и претендира разноските по списък, който представя.

Ответникът Областен управител С. се представлява от юрк И., която не оспорва иска. Моли, на основание чл. 78, ал.2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК разноските да не бъдат възлагани в тежест на ответника, поради признание на иска.

Съдът, на база данните по делото и становищата на страните, намира следното:

Искането се явява допустимо и основателно. Лицето е предявило в Областна администрация С. за плащане изпълнителен лист от 24.08.2022г. , издаден на основание Решение по административно дело № 9033/2020г. Съгласно него, Областна администрация С. е осъдена да заплати на Д. следните суми: 11 876.40 лева – обезщетение за имуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 14.09.2020г. до окончателното изплащане , както и сумата от 2 313.30 лева – разноски по делото.

На 23.12.2022г. Областен управител е превел по банков път в полза на Д. сумата от 14 189.70 лева, която частично погасява задълженията. Приема се, на основание чл. 76, ал.2 от ЗЗД, че е погасено изцяло задължението за разноски от 2 313.30 лева, законната лихва до 23.12.2022г. в размер от 2 741. 69 лева, както и част от главницата до сумата от 9 134.71 лева. Непогасеният размер на дължимата главница е в размер 2 741 лева, както и лихва върху нея.

С молба от 27.01.2023г. е уведомила ответника, че направеното плащане на покрива в пълнота задължението му, като е заявила желание за прихващане с дължими от нея на ответника 1500 лева, по което заявление не е направено възражение. Така, след извършеното прихващане, ответникът дължи сумата от 1241.69 лева, както и лихва за забава в размер от 662.50 лева от сумата 2741.69 лева /остатък от главницата/ за периода 14.09.2020г. до 27.01.2023г.

К. Д. в хода на още две съдебни производства е осъдена да заплати на Областна администрация 200 лева, която също е заявена за прихващане със заявление от 23.02.2024г.

По този повод се води производството, в което се иска Областен управител С. да бъде задължен да преустанови незаконно си бездействие, като предприеме мерки да изплати на К. Д. сумите от: 1. 1241.69 лева –остатък от главницата по изпълнителния лист; 2. Законна лихва за забава за периода от 14.09.2020г. до 27.01.2023г. за сумата от 2741.69лева в размер от 462.50 лева след прихващане със сумата от 200 лева; 3. Законна лихва за забава върху неплатената главница от 1241.69 лева за периода от 28.01.2023г. до 13.08.2024г. , която е в размер от 251 лева. Т.е. общият размер на законната лихва до датата на подаване на молбата по настоящото производство е 713.67 лева.

Съгласно чл. 519, ал.2 от ГПК, държавните органи следва да предвидят по бюджетите си средствата, представляващи признати изискуеми задължения най-късно

в следващия си бюджет след предявяване на изпълнителния лист. В процесния случай не се спори, че лицето е сезирало ответника през 2022г., съответно 2023г.

Поради изложеното, както и с оглед становището на ответника, съдът намира, че е налице противоречашо на закона бездействие, изразяващо се непредприемане на мерки за изплащане на задълженията, възникнали по изпълнителния лист, вкл. лихви.

При този изход на спора, съдът намира, че следва да уважи искането за присъждане на разноски, като не е налице хипотезата на чл. 78, ал.2 от ГПК. Съгласно същата са необходими две кумулативни предпоставки за да бъде освободен ответникът от разноските и те са : същият да признае иска и да не е дал повод за завеждане на делото. В процесния случай ответникът признава иска, но е дал повод за образуване на делото чрез бездействието си да изпълни законово задължение, като предвиди дължимите изискуеми суми в следващия си бюджет и изплати същите на вискателя.

Поради изложеното, ответникът следва да понесе разноските в размер на 10 лева държавна такса и адвокатски хонорар в размер от 1000 лева, на основание чл. 38, ал.1 и ал.2 от Закона за адвокатурата във връзка с чл. 8, ал.3 от Наредба №1/2004г. за възнагражденията за адвокатска работа.

Воден от горното и на основание чл. 256, ал.3 от АПК, съдът

РЕШИ:

ЗАДЪЛЖАВА Областен управител С. да спре извършването на незаконосъобразни действия, изразяващи се в незаплащане на дължими изискуеми суми в полза на К. Д., както следва: 1241.69 лева – обезщетение за имуществени вреди по издаден изпълнителен лист от 24.08.2022г. , предявен за плащане на 08.09.2022г. , ведно със законната лихва, считано от 14.09.2020г. до окончателно плащане на сумата, която законна лихва за периода от 14.09.2020г. до 13.08.2024г. е 713.67 лева, с оглед което **ЗАДЪЛЖАВА** Областен управител да предприеме необходимите действия за изплащане на същите суми.

ОСЪЖДА Областна администрация С. да заплати в полза на К. Д. сумата от 10 / десет/ лева, представляваща заплатена държавна такса.

ОСЪЖДА Областна администрация да заплати на адвокат В. В. Т. сумата от 1000 / хиляда/ лева за процесуално представителство и защита по адм. дело № 8050/2025г.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи да се изпратят на страните.

СЪДИЯ